

у груповій роботі. на основі статистичної обробки отриманого масиву інформації викладач формує рейтинг участі студента у груповій роботі. Наприклад, при обчисленні середніх значень відсоткової участі було отримано наступні результати: студент а — 50 %, б — 30 %, та в — 20 %. Отже, рейтинг а — $50 / 50 = 1$, б — $30 / 50 = 0,8$, в — $20 / 50 = 0,4$. За наявності конфліктів у ігровій команді викладачу слід самостійно визначити внесок слухачів;

3) вирахування індивідуального балу студента здійснюється шляхом множення максимального балу за гру на добуток коефіцієнта відповідності групового проекту та рейтингу слухача. Припустимо що за участь у грі максимально можна отримати 10 балів, тоді студент а набере $10 \times 0,9 \times 1 = 9$ балів, слухач б — $10 \times 0,9 \times 0,8 \approx 7$ балів, а в — $10 \times 0,9 \times 0,4 \approx 4$ бали.

*С. М. Дмитрук, асист.,
кафедра управління персоналом*

ТЕСТУВАННЯ — ЯК МЕТОД КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАТЬ

Процес контролю це одна з найбільш трудомістких і відповідальних операцій у навчанні. Систему контролю складають іспити і заліки, усне опитування, контрольні роботи, реферати, семінари, лабораторні роботи, звіти по виробничій практиці. Такі методи контролю успішності студентів у даний час використовують більшість навчальних закладів. Вибір форм контролю залежить від мети, змісту, методів, часу і місця.

Перераховані методи мають визначені недоліки:

1) Можуть виникати труднощі, зв'язані з особливостями викладацької роботи (розбіжність вимог різних викладачів, можлива упередженість викладача до оцінки відповідей студентів та ін.).

2) Труднощі, зв'язані зі студентами: використання шпаргалок, списування.

3) Відсутність об'єктивних критеріїв оцінки й ефективних механізмів порівняння результатів навчання. Прийняті методики прийому екзаменів з 3—6 питань у білеті не дозволяє оцінити повноту освоєння матеріалу і провокує списування.

На сучасному етапі при оцінці знань студентів перераховані проблеми в більшій мірі враховуються використанням такої форми контролю, як тестування.

Тести — метод виміру оцінки знань, що дозволяють за порівняно короткий проміжок часу оцінити викладачами і студентами результативність діяльності студентів, оцінити ступінь і якість досягнення кожним студентом цілей навчання.

За формою проведення тести можуть бути індивідуальними і груповими, усними і письмовими, бланковими, предметними, апаратурними і комп'ютерними, вербальними і невербальними.

Тестування широко використовується в навчальних закладах для тренувального, проміжного і підсумкового контролю знань, а також для самопідготовки учнів.

У даний час найбільш часто використовуються наступні варіанти тестових контрольних заходів:

— «автоматичний», студент виконує завдання безпосередньо на ЕОМ, результати відразу переносяться в блок обробки;

— «напівавтоматичний», коли завдання виконуються письмово, а відповіді зі спеціальних бланків вводяться в ЕОМ (рішення не перевіряються);

— «автоматизований», коли завдання виконуються письмово, рішення перевіряються викладачем, а в ЕОМ вводяться результати перевірки.

Особливістю перших двох є відстороненість викладача від перевірки результатів. У цьому випадку, здавалося б, їхня об'єктивність підвищується. Однак, при цьому втрачається значна частина інформації, яку можна було б одержати при аналізі результатів тестування з використанням людського фактора. У «автоматичному» режимі такої втрати можна уникнути.

Одним з найбільш актуальних напрямків розвитку комп'ютерних технологій в освіті є розробка спеціалізованих систем перевірки знань студентів. Їх активне використання допомагає підтримувати потрібний освітній рівень студентів, надає викладачу можливість приділити більшу увагу індивідуальній роботі зі студентами. Тестування необхідно сполучати і з іншими (традиційними) формами і методами перевірки знань.

До переваг тестування, як методу контролю, варто віднести:

— об'єктивність і, як наслідок, більш позитивний стимулюючий вплив на пізнавальну діяльність студента;

— виключається негативний вплив на результати тестування таких факторів, як настрої, рівень кваліфікації й інші характеристики конкретного викладача;

— орієнтованість на сучасні технічні засоби;

— універсальність, охоплення всіх стадій процесу навчання.